

fremtidige kvalitetsstempel må forventes at have en større værdi for revisorerne end den eksisterende foreningsbaserede kontrol. FSR's medlemmer får således med den nye revisorlov skabt større tillid til deres arbejde uden væsentlige meromkostninger. Ordningen betyder endvidere, at de revisorer, som ikke i dag er omfattet af en foreningsbaseret kvalitetssikring, på lige fod med andre revisorer skal bidrage til betalingen.

Medlemmerne af FSR er allerede i dag undergivet frivillig kvalitetskontrol, og derfor bør den lovpligtige kvalitetskontrol ikke betyde væsentligt øgede omkostninger for dem, idet den foreningsbaserede kontrol bør kunne reduceres for den del, der fremover varetages af Revisortilsynet.

Finansieringen af Disciplinærnævnet

Størstedelen af driftsudgifterne til de to bestående Disciplinærnævne betales i dag af de to revisorforeninger FRR og FSR. Med lovforslaget samles de to nævn til ét fælles nævn, og forslaget indeholder hjemmel til, at udgifterne til drift af Disciplinærnævnet kan pålægges den enkelte revisor. Herved vil revisorforeningerne kunne frigøres fra disse driftsomkostninger.

Ved en model som den foreslåede vil alle revisorer, uanset medlemskab af forening, skulle bidrage ligeligt til driften af Disciplinærnævnet. Dette er en fornuftig løsning, da nævnet behandler sager om alle revisorer, uanset medlemskab af forening. Under den nuværende ordning har de revisorer, som var medlem af FRR eller FSR, reelt betalt for de revisorer, som ikke var medlem af foreningerne.

Under den gældende lov behandler Disciplinærnævnet både sager om revisors erklæringsafgivelse og rådgivning. Efter lovforslaget skal nævnet alene behandle klager over revisors arbejde i forbindelse med erklæringsafgivelse. Tvister vedrørende rådgivningsopgaver vil derimod skulle henvises til domstolene. Driften af Disciplinærnævnet bør derfor alt andet lige blive klart billigere under den nye revisorlov, end den er under den gældende.

Bøderne tilfalder statskassen. Jeg ville være meget betænkelig ved at lade de af Disciplinærnævnet pålagte bøder indgå i finansieringen af Disciplinærnævnet. Disciplinærnævnet fungerer på samme måde som en domstol og må – som domstolene – ikke have en økonomisk interesse

i de afgørelser, de træffer. Der må ikke kunne rejses tvivl – berettiget eller uberettiget – om, hvorvidt en straf er udmålt efter Disciplinærnævnets egne økonomiske interesser.

Da udgifterne til driften af Disciplinærnævnet, som nævnt, forventes at blive mindre, og da udgifterne fremover kan fordeles på alle revisorer – og ikke kun på foreningsmedlemmer – bør dette mere end kompensere medlemmerne af revisorforeningerne for det nye gebyr.

Sagkyndig bistand

Det er korrekt, at Disciplinærnævnet må forventes at bestå af medlemmer med høj faglig kompetence. Den langt overvejende hovedregel må således være, at der ikke er behov for at inddrage særlige sagkyndige i sagsbehandlingen.

Samtidig må det dog erkendes, at der kan forekomme sager, som er så specielle og vedrører så specielle fagområder, at det er nødvendigt at anvende særlige sagkyndige til bistand for nævnet. Det kan ikke forventes, at nævnets medlemmer er kyndige på alle tænkelige revisionsmæssige forhold.

Hidtil har der været en stor tilbageholdenhed i anvendelsen af særligt sagkyndige. Jeg forventer at denne praksis opretholdes. Det kan til belysning heraf nævnes, at der i disciplinærnævnets godt 10-årige historie kun i ét tilfælde har været anvendt en sagkyndig.

Herudover skal det nævnes, at mange af de særligt komplicerede sager formentlig bliver indbragt af offentlige myndigheder. Det var også tilfældet i den ovenfor nævnte sag. I disse tilfælde vil omkostninger til sagkyndig bistand blive afholdt af vedkommende offentlige myndighed og derfor ikke belaste revisorerne.

Anke af Disciplinærnævnets afgørelser

Revisornævnet blev nedlagt ved lov nr. 234 af 29. april 2002. Nedlæggelsen af Revisornævnet er således ikke en følge af det lovforslag til ny revisorlov, som nu behandles i Folketinget. Af bemærkningerne til det tidligere lovforslag fremgår det, at Disciplinærnævnets afgørelser kan indbringes for domstolene. Indtil lovændringen i foråret 2002 kunne de indbringes for Revisornævnet, hvorefter Revisornævnets afgørelser kunne indbringes for domstolene.

I hvilket omfang den ændrede ordning vil betyde, at flere sager indbringes for domstolene er